Avizul Comitetului Economic și Social European privind propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unui cadru pentru examinarea investițiilor străine directe în Uniunea Europeană

[COM(2017) 487 final – 2017/0224 (COD)]

(2018/C 262/16)

Raportor: **domnul Christian BÄUMLER (DE-II)**

Coraportor: **domnul Gintaras MORKIS (LT-I)**

Sesizare	Consiliul, 15.11.2017
Temei juridic	Articolul 207 din TFUE
Secțiunea competentă	Secțiunea pentru relații externe
Data adoptării în secțiune	28.3.2018
Data adoptării în sesiunea plenară	19.4.2018
Sesiunea plenară nr.	534
Rezultatul votului (voturi pentru/voturi împotrivă/ abțineri)	203/1/3

1. **Concluzii și recomandări**

1.1. Comitetul Economic și Social European (CESE) subliniază că investițiile străine directe reprezintă o sursă importantă de creștere economică, locuri de muncă și inovare. Investițiile străine directe au fost întotdeauna esențiale pentru dezvoltarea economică și socială a Uniunii Europene. CESE susține un mediu de investiții deschis și salută investițiile străine directe.

1.2. CESE observă că investițiile străine nu sunt doar utile, ci pot implica și riscuri și pot pune în pericol securitatea națională și ordinea publică într-unul sau mai multe state membre.

1.3. CESE solicită ca deschiderea Uniunii către investițiile străine directe să fie însoțită de politici solide și eficace.

1.4. CESE salută propunerea Comisiei de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unui cadru pentru examinarea investițiilor străine directe în Uniunea Europeană, însă constată că subiectul nu este pe deplin acoperit, deoarece Comisia nu a analizat fluxurile de investiții și efectele lor în momentul inițierii procedurii legislative.

1.5. Examinarea investițiilor în întreprinderi și a obiectivelor de importanță strategică pentru securitatea națională și ordinea publică în UE este deficitară și necoordonată: anumite țări dispun de o metodă de examinare, altele nu, astfel că, în acestea din urmă, investițiile nu sunt examinate deloc. Un sistem la nivelul UE trebuie să remedieze această deficiență, trebuie să elimine diferențele dintre statele membre și să garanteze protecția intereselor naționale și europene.

1.6. Este oportun ca statele membre în care există o metodă de examinare a investițiilor străine directe, precum și statele în care nu există o astfel de metodă să poată transmite și primi informații fiabile, inclusiv sub formă de rapoarte anuale care se transmit Comisiei Europene dacă statele membre sau Comisia stabilește că o investiție străină directă planificată sau deja realizată poate afecta securitatea sau ordinea publică dintr-un stat membru.

1.7. CESE salută faptul că regulamentul propus stabilește cerințe procedurale de bază pentru mecanismele de examinare ale statelor membre, precum transparența, nediscriminarea între diferite terțe țări și controlul jurisdicțional, astfel sporind securitatea investițională și juridică.

1.8. CESE subliniază faptul că Uniunea Europeană deține competență exclusivă pentru investițiile străine directe. În măsura în care în statele membre ale UE există sisteme naționale de examinare, trebuie creat un temei juridic pentru aceste sisteme, pentru a se evita insecuritatea juridică.

1.9. CESE își exprimă preocuparea cu privire la faptul că Comisia Europeană își rezervă dreptul de a examina doar investițiile care pot afecta proiectele sau programele de interes pentru Uniune. În măsura în care investițiile străine directe au efecte la nivel transfrontalier asupra întregii UE sau asupra unor părți din UE, aceasta trebuie să își exercite competența pentru examinarea investițiilor.

1.10. Semnificația expresiilor „securitate” și „ordine publică” nu este clarificată suficient în propunerea Comisiei. CESE subliniază faptul că, în sectoarele economice care ar putea face obiectul examinării, există o incertitudine legată de acoperirea sectoarelor strategice și a tehnologiilor generice de acest concept. CESE solicită Comisiei Europene să depună mai multe eforturi în vederea clarificării acestei probleme.

1.11. CESE susține înființarea obligatorie de puncte de contact în țările membre și crearea unui grup de coordonare a procesului de examinare a investițiilor din UE. Totuși, rolurile acestor două organisme, nivelurile de reprezentare și relația dintre ele nu sunt foarte clare. Comisia trebuie să ofere o clarificare în acest caz.

1.12. CESE recomandă includerea partenerilor sociali și a societății civile în mod corespunzător.

1.13. CESE propune extinderea procesului de examinare a investițiilor la domeniile sensibile ale infrastructurii și la instituțiile care mențin funcțiile sociale. Acestea includ alimentarea cu energie și apă, transportul, infrastructura digitală, serviciile financiare, piața financiară, precum și sectorul sănătății.

1.14. CESE susține extinderea examinării investițiilor la tehnologiile generice esențiale, în măsura în care investitorii sunt controlați de guvernul unei terțe țări sau sunt apropiați de un astfel de guvern. CESE propune ca regulamentul să prevadă o procedură de examinare aparte pentru investițiile străine directe realizate de investitori statali sau apropiați de guverne din țări terțe.

1.15. CESE este convins că procesul de examinare va fi mai eficient dacă se va aplica investițiilor străine directe planificate, și nu celor deja finalizate, și solicită Comisiei să includă această recomandare în propunerea de regulament. Mai presus de toate, Comitetul recomandă o monitorizare după efectuarea investițiilor.

1.16. CESE recomandă ca, în interesul siguranței investițiilor, să se stabilească termene atât pentru decizia de a opera o examinare a investițiilor, cât și pentru examinarea propriu-zisă.

1.17. CESE subliniază faptul că în cadrul procesului de examinare trebuie să se garanteze confidențialitatea datelor comerciale, pentru a nu descuraja potențialii investitori.

1.18. CESE recomandă cooperarea cu SUA și cu alți parteneri comerciali în cadrul procesului de examinare a investițiilor, precum și apropierea normelor privind examinarea investițiilor străine directe la nivel internațional. În acest sens, Comitetul pentru Investiții Străine din SUA (CFIUS) ar putea servi drept model.

1.19. Deși chestiunea reciprocității nu este abordată în propunerea de regulament, CESE invită Comisia să aplice principiul reciprocității în toate cazurile în care UE negociază cu țări terțe în materie de investiții străine directe, având în vedere că din ce în ce mai mulți investitori din afara UE achiziționează întreprinderi și entități din Uniune, în vreme ce investitorii europeni se confruntă de multe ori cu dificultăți atunci când investesc în alte țări. În primul rând, Comitetul solicită accelerarea negocierilor cu privire la acordul de investiții cu China.

2. **Considerații generale**

2.1. CESE susține, în principiu, punctele centrale ale propunerii Comisiei Europene de regulament pentru stabilirea unui proces de examinare a investițiilor străine directe în Uniunea Europeană, în care se afirmă că Uniunea Europeană este deschisă investițiilor străine, precum și că investițiile străine directe contribuie la creșterea economică a Uniunii, consolidând competitivitatea acesteia, creând locuri de muncă și economii de scară, atrăgând capitaluri, tehnologii, inovare și expertiză și deschizând noi piețe pentru exporturile Uniunii.

2.2. Există însă motive de îngrijorare legate de faptul că investitorii străini, mai ales întreprinderile de stat, achiziționează din considerații strategice întreprinderi europene care dispun de tehnologii generice esențiale și urmăresc să preia infrastructuri, tehnologii importante ale viitorului și alte active importante pentru asigurarea securității statelor membre și a întregii UE.

2.3. În ultimii 10 ani, investițiile în UE ale țărilor terțe au crescut semnificativ. Comunicarea Comisiei Europene „Încurajarea investițiilor străine directe, asigurându-se totodată protejarea intereselor esențiale" conține date statistice care arată că majoritatea investițiilor provin din SUA, Canada, Elveția, urmate de Brazilia, China și Rusia. În timpul crizei financiare din 2008 investițiile chineze în statele UE s-au înzecit, crescând de la 2 miliarde EUR în 2009 la aproape 20 de miliarde EUR în 2015. Doar în 2016, investițiile chineze directe în UE s-au ridicat la 35 de miliarde EUR. În comparație cu anul 2015, această cifră reprezintă o creștere cu 77 %, iar în comparație cu anul 2010 chiar cu 1 500 %. Comparativ, investițiile întreprinderilor din UE în China au scăzut în 2016 cu 25 %.

2.4. În februarie 2017, trei state membre – Franța, Germania și Italia – au solicitat Comisiei Europene să modifice normele pentru investițiile străine directe în Uniunea Europeană, ca urmare a îngrijorării legate de migrația cunoașterii în străinătate, dat fiind faptul că tot mai mulți investitori din afara UE achiziționează tehnologii din UE pentru obiectivele strategice ale țărilor respective, în timp ce investitorii UE se confruntă adesea cu obstacole când doresc să investească în alte țări. Cele trei state membre subliniază faptul că principiul reciprocității trebuie să fie menținut dacă investitorii UE primesc doar acces limitat la piețe din afara UE. Cele trei state membre au solicitat Comisiei Europene să dezvolte un instrument european pentru „a evita prejudiciile […] cauzate de investițiile străine directe unilaterale ale cumpărătorilor străini în sectoarele sensibile din punctul de vedere al securității și politicii industriale și pentru a asigura reciprocitatea. Instrumentele guvernamentale disponibile în prezent la nivelul statelor membre ale UE nu sunt suficiente pentru a asigura o astfel de protecție".

2.5. Rezoluția Parlamentului European din 5 iulie 2017 a solicitat Comisiei și statelor membre să verifice investițiile străine directe ale țărilor terțe în industria strategică, infrastructura și tehnologiile esențiale pentru viitor ale UE.

2.6. Comisia Europeană a înaintat o propunere de regulament care vizează instituirea unui cadru legal pentru examinarea investițiilor străine provenind din state terțe.

2.7. Comisia Europeană a hotărât să limiteze această propunere la domeniul securității și ordinii publice, pentru a se putea ajunge la un acord minim între statele membre. Conform descrierii Comisiei, printre aceste domenii se numără, de exemplu, comunicațiile electronice, securitatea cibernetică, protejarea infrastructurilor critice și competitivitatea industrială a produselor și a serviciilor din domeniul securității cibernetice.

2.8. Nici chiar termenii „securitate" și „ordine publică" nu sunt suficient de clari în contextul dat pentru a evita problemele și interpretările diferite. CESE precizează că, în sectoarele economice care pot face obiectul examinării, există incertitudini legate de includerea sectoarelor strategice și a tehnologiilor-cheie în aceste noțiuni. CESE solicită Comisiei Europene să depună mai multe eforturi în vederea clarificării acestei probleme.

2.9. CESE remarcă faptul că Comisia Europeană recunoaște fără rezerve că statele membre trebuie să dispună de flexibilitatea necesară pentru examinarea investițiilor străine directe [a se vedea COM(2017) 494 final]. Acest lucru ar însemna că doar statele membre ar putea lua decizii cu privire la investițiile străine directe din țări terțe.

2.10. CESE a fost întotdeauna de părere că politicile comerciale și de investiții ale Uniunii trebuie să fie coordonate și „compatibile" cu politica economică și cu celelalte domenii ale politicii UE, printre care se numără și „protecția mediului, munca decentă, securitatea și sănătatea în muncă". O strategie eficientă de investiții a UE joacă un rol important în menținerea competitivității UE într-o perioadă de schimbări economice rapide și de mutații majore ale structurilor de putere economică la nivel mondial.

2.11. CESE precizează că UE se numără printre economiile cele mai deschise la investițiile străine directe. Investițiile străine în UE sunt în continuă creștere. Ele se concentrează tot mai mult asupra anumitor sectoare alese strategic și asupra unor întreprinderi de dimensiuni mai mari decât media și provin, tot mai des, de la întreprinderi deținute de stat sau de la investitori care au legături strânse cu guvernele.

2.12. În schimb, începând cu anul 2016, Comisia estimează că restricțiile privind investițiile străine directe sunt în creștere la nivel mondial. De multe ori, investitorii UE nu beneficiază de aceleași drepturi în țările terțe ca și investitorii din aceste țări care investesc în UE. Încă din anul 2011, CESE și-a exprimat regretul legat de faptul că, în Comunicarea sa „Către o politică europeană globală în domeniul investițiilor internaționale", Comisia nu a tratat problema preluării întreprinderilor de importanță strategică, solicitând abordarea aspectelor legate de reciprocitate.

2.13. CESE subliniază că cele trei state membre care au propus inițiativa de dezvoltare a unui instrument european pentru examinarea investițiilor au atras atenția că trebuie respectat principiul reciprocității dacă investitorii UE au doar acces limitat la piețele din afara UE. Proiectul de regulament nu a abordat problema reciprocității. Cu toate acestea, în ceea ce privește investițiile străine directe, principiul reciprocității ar trebui aplicat în cazul tuturor negocierilor purtate de UE cu țările terțe în materie de ISD.

2.14. În plus, strategia investitorilor străini în UE s-a axat pe achiziția de întreprinderi europene care dezvoltă tehnologii-cheie sau mențin infrastructuri importante pentru îndeplinirea funcțiilor critice pentru societate și economie. Combinația acestor evoluții a suscitat preocupări întemeiate în rândul cetățenilor, al întreprinderilor și al statelor membre din Uniunea Europeană. Aceste preocupări necesită măsuri adecvate, astfel cum s-a anunțat în documentul de reflecție al Comisiei privind globalizarea, din 10 mai 2017, și în **discursul privind starea Uniunii**, din 13 septembrie 2017.

2.15. CESE solicită ca deschiderea Uniunii către investițiile străine directe să fie însoțită de politici solide și eficace.

2.16. CESE subliniază că unele state membre au recunoscut de multă vreme că investițiile străine nu sunt doar utile, ci pot ascunde și riscuri susceptibile de a periclita securitatea națională și ordinea publică. Acest lucru este valabil în special când investițiile vizează întreprinderi și obiective de importanță strategică. Din acest motiv, aceste state membre au creat sisteme naționale de examinare a investițiilor străine.

2.17. CESE precizează că examinarea investițiilor în întreprinderi și obiective de importanță strategică pentru securitatea națională sau securitatea UE este deficitară și necoordonată: unele țări dispun de o procedură de examinare, altele nu, astfel că în acestea din urmă investițiile nu sunt examinate deloc. Este evident că, în asemenea circumstanțe, nu poate fi asigurată nici protecția statelor membre, nici protecția UE împotriva investițiilor care vizează preluarea unor întreprinderi și obiective importante, în condițiile în care o țară terță cu obiective politice și economice își construiește riguros strategia de exploatare a posibilităților de manipulare. Sistemul care urmează să fie implementat de UE trebuie să elimine diferențele dintre statele membre și să garanteze protecția intereselor naționale și europene.

2.18. CESE consideră că „examinarea investițiilor" propusă de Comisia Europeană reprezintă un prim pas în direcția corectă, însă nu întrunește în totalitate aceste cerințe. Propunerea nu obligă statele membre să instituie un sistem propriu de examinare a investițiilor.

2.19. CESE recunoaște că, prin prezentul regulament, Comisia urmărește să asigure securitate juridică pentru statele membre care au creat mecanisme naționale de examinare a investițiilor.

2.20. CESE salută faptul că regulamentul propus stabilește cerințele procedurale de bază pentru mecanismele de examinare, cum ar fi transparența, nediscriminarea între țările terțe și controlul jurisdicțional, sporind astfel siguranța investițiilor.

2.21. Chiar dacă regulamentul are ca scop colectarea mai multor informații cu privire la investițiile străine directe în UE și supravegherea modului de utilizare a mecanismelor de selecție de către statele membre, în practică va fi foarte dificilă implementarea armonizată la nivelul UE. Ar trebui să se asigure faptul că, atât în statele membre în care există o procedură de examinare a investițiilor străine directe, cât și în statele în care nu există o asemenea procedură, se transmit și se primesc în egală măsură informații fiabile, inclusiv sub formă de rapoarte anuale care se prezintă Comisiei Europene atunci când statele membre sau Comisia stabilește că o investiție străină directă, planificată sau deja realizată într-un stat membru, poate afecta securitatea sau ordinea publică.

2.22. CESE susține propunerea Comisiei de a obliga statele membre să înființeze puncte de contact și de a crea un grup de coordonare alcătuit din reprezentanți ai statelor membre. Cu toate acestea, rolurile acestor două organisme, nivelurile de reprezentare și relația dintre ele nu sunt foarte clare. CESE recomandă includerea partenerilor sociali și a societății civile în mod corespunzător.

2.23. CESE își exprimă preocuparea cu privire la faptul că Comisia Europeană limitează examinarea la investițiile care pot afecta proiectele sau programele de interes pentru Uniune. Dacă răspunderea pentru controlul investițiilor străine directe revine, în cea mai mare parte, statelor membre, există riscul ca un investitor străin care are scopul de a prelua întreprinderi și obiective importante să folosească ca punct de intrare un stat puțin protejat împotriva investițiilor de acest gen, pentru ca apoi să profite de piața internă pentru a dobândi accesul la statele cu un grad de protecție mai ridicat față de astfel de investiții.

2.24. CESE precizează că Uniunea Europeană deține competența exclusivă pentru investițiile străine directe, care țin de competența exclusivă în materie de politică comercială comună, conferită prin Tratatul de la Lisabona. Conform articolului 207 din TFUE, investițiile străine directe fac parte din politica comercială comună a UE. Articolul 206 din TFUE prevede că Uniunea „contribuie la eliminarea treptată a restricțiilor în calea schimburilor comerciale internaționale și a investițiilor externe directe”.

2.25. În opinia CESE, UE trebuie să își exercite competența în materie de investiții străine directe atunci când acestea au un impact transfrontalier pe întreg teritoriul UE sau în anumite zone ale acesteia. Atât examinarea investițiilor, cât și decizia privind autorizarea acestora sunt atribuții care trebuie să revină Comisiei. Statele membre trebuie să dispună de drepturi de consultare obligatorii și să fie incluse, prin intermediul grupului de coordonare care urmează să fie constituit, în procesele decizionale cu privire la investițiile străine directe.

2.26. CESE precizează că, în Directiva privind infrastructurile critice (Directiva ICE) și în Directiva privind securitatea rețelelor și a informațiilor (Directiva privind securitatea cibernetică), UE a definit domenii sensibile, care afectează interese esențiale în materie de securitate. Din infrastructura „critică”, în sensul Directivei ICE, fac parte echipamentele și sistemele esențiale pentru menținerea funcțiilor sociale vitale, a sănătății, siguranței, bunăstării economice și sociale. Directiva privind securitatea cibernetică vizează furnizorii de servicii care creează condițiile preliminare necesare pentru activități sociale și economice „critice”. Printre acestea se numără energia, transportul, serviciile financiare și piața financiară, precum și sistemul de sănătate și alimentarea cu apă.

2.27. Încă din 2011 ([1]), CESE a subliniat că anumiți parteneri comerciali, precum Canada și SUA, dispun de mecanisme de control al investițiilor străine și că investițiile ar trebui să fie parte a unei politici externe mai ample a UE.

2.28. CESE arată că în SUA există o gamă largă de instrumente foarte flexibile pentru examinarea investițiilor. Examinarea investițiilor străine în SUA se efectuează la nivel federal de către un comitet interministerial numit CFIUS. Acest comitet poate suspenda, interzice sau supune unor condiții orice tranzacție pe care o respinge. Principala sa sarcină constă în a estima riscurile pentru siguranța națională pe care le pot implica fuziunile și preluările care ar putea duce la controlul extern al unei companii din SUA. Un risc pentru siguranța națională este definit ca o compromitere a siguranței SUA prin

([1]) Avizul CESE pe tema „Către o politică europeană globală în domeniul investițiilor internaționale”; raportor: domnul PEEL (JO C 318, 29.10.2011, p. 150).

preluarea unei tehnologii critice sau a unor componente ale infrastructurii. Controlul este stabilit de către comitet în propriile norme, ceea ce oferă CFIUS posibilitatea de ajustare a acestei definiții. Această formă de examinare a investițiilor poate fi de interes și pentru UE.

2.29. În China există limitări sectoriale pentru investițiile străine. Comisia Națională pentru Dezvoltare și Reformă a Chinei (NDRC) și Ministerul Comerțului (MOFCOM) au adoptat versiunea 2017 a Catalogului pentru gestionarea investițiilor străine în industrii. Aceasta conține o listă negativă națională care enumeră domeniile în care investițiile străine sunt limitate sau interzise. „Limitat" înseamnă că este necesară autorizarea prealabilă a MOFCOM. Crearea acestei liste reprezintă o modalitate prin care guvernul își impune restricțiile și condițiile. Pe această listă negativă se regăsesc deopotrivă domenii sensibile din punct de vedere politic, cum ar fi presa scrisă, și întreaga industrie a autovehiculelor, pentru care există o normă specială privind asocierile în participație. Pentru sectoarele fără limitări, guvernul solicită numai înregistrarea proiectelor de investiții străine.

2.30. CESE arată că, în cadrul abordării sale strategice „Made in China 2025", China întocmește o listă a domeniilor-cheie: „Tehnologiile informației de ultimă generație, tehnică numerică de control și robotică la nivel înalt, echipamente aerospațiale, echipamente de inginerie navală și construcția de nave de înaltă tehnologie, echipamente de înaltă tehnologie pentru căile ferate, vehicule cu consum redus de energie și cu tehnică de propulsie inovatoare, combustibili electrici, mașini și echipamente agricole, materiale noi, biomedicina și dispozitive medicale de vârf". În aceste domenii se poate lua în calcul în mod deosebit preluarea întreprinderilor europene.

2.31. CESE constată că rezervele legate de investițiile directe nu privesc numai China. Investițiile Rusiei, în special în sectorul energetic, provoacă îngrijorare în țările afectate cu privire la posibile raporturi de dependență în acest sector de importanță strategică.

2.32. CESE consideră că domeniul de aplicare al examinării investițiilor propuse este prea limitat și propune o extindere a controlului investițiilor la domeniile strategice și, în special, la tehnologiile-cheie. La stabilirea acestor domenii strategice ar trebui să fie luat în considerare „Made in China 2025".

2.33. CESE este de părere că o astfel de examinare a investițiilor, care include și tehnologiile-cheie de importanță strategică, este în conformitate cu normele OMC. UE a implementat Acordul privind subvențiile și măsurile compensatorii (Acordul SMC). Astfel, este posibilă respingerea investițiilor străine directe, dacă sunt afectate interese esențiale în materie de securitate. CESE consideră că interesele esențiale în materie de securitate sunt afectate dacă este vorba despre păstrarea valorilor unei societăți. O restricționare mai extinsă a investițiilor străine directe este posibilă în cazul în care investitorul este controlat sau apropiat de un guvern.

2.34. CESE împărtășește opinia Comisiei, conform căreia, în procedura de examinare, trebuie să se ia în considerare dacă investitorii externi sunt controlați de guvernul unui stat terț, inclusiv prin finanțare substanțială. CESE propune ca regulamentul să prevadă o procedură de examinare aparte pentru investițiile străine directe realizate de investitori statali sau apropiați de guverne din țări terțe.

2.35. CESE este convins că procesul de examinare va fi mai eficient dacă se va aplica investițiilor străine directe planificate, și nu celor deja finalizate, și solicită Comisiei să includă această recomandare în propunerea de regulament. Mai presus de toate, Comitetul recomandă o monitorizare după efectuarea investițiilor.

2.36. CESE salută regulamentul propus de Comisie, însă este evident că dimensiunea problemei nu este cunoscută integral. În momentul inițierii procedurii legislative, Comisia nu a analizat fluxurile de investiții și efectele lor, lansând ulterior o analiză a fluxurilor de investiții.

3. **Observații specifice**

3.1. CESE recomandă colaborarea cu SUA și cu alți parteneri comerciali. O apropiere a normelor privind examinarea investițiilor străine directe la nivel internațional ar limita conflictele și ar susține siguranța investițiilor. Cu state precum China trebuie urmărit cel puțin un dialog cu privire la politica lor de investiții pe plan intern și extern. Scopul ar trebui să îl reprezinte acordurile comerciale și de protejare a investițiilor, bazate pe standardele UE și pe principiul fundamental al reciprocității. În primul rând, Comitetul solicită accelerarea negocierilor cu privire la acordul de investiții cu China.

3.2. Durata examinării ar putea constitui un impediment semnificativ pentru potențialii investitori și pentru competitivitatea generală a statului. Pentru a reduce aceste efecte negative, durata examinării investițiilor la nivelul UE nu ar trebui să depășească durata stabilită conform procedurilor naționale.

3.3. Pentru a se evita eforturile administrative suplimentare, trebuie să se verifice dacă este oportună fixarea unei valori minime a investițiilor de la care să fie necesară examinarea. În acest context, trebuie să se ia în considerare faptul că și înființarea de întreprinderi poate avea o importanță deosebită pentru o tehnologie-cheie.

3.4. Chiar dacă regulamentul are ca scop colectarea mai multor informații cu privire la investițiile străine directe în UE și supravegherea modului de utilizare a mecanismelor de monitorizare de către statele membre, în practică va fi foarte dificilă implementarea armonizată la nivelul UE. Motivul este legat de diferența dintre statele membre în care există deja mecanisme de examinare a investițiilor străine directe și cele care nu dispun de astfel de mecanisme. Sistemul nu ar trebui să creeze drepturi și obligații inegale în ceea ce privește cooperarea între țări și Comisia Europeană privind schimbul de informații, în cazurile în care anumite investiții străine planificate sau finalizate ar putea avea impact asupra siguranței sau ordinii publice.

3.5. Regulamentul nu obligă statele membre care primesc comentarii din partea altor state membre să le ia în considerare în mod corespunzător. Aceeași situație se aplică în cazul avizelor Comisiei prezentate unui stat membru, care nu trebuie să respecte în mod necesar acest aviz al Comisiei. Aceste cazuri necesită o explicație detaliată. Nu este clar ce consecințe (dacă există vreo consecință) sunt de așteptat, în situația în care Comisia nu va considera suficientă explicația statului membru respectiv.

3.6. Pentru dezvoltarea viitoare a instrumentului de examinare a investițiilor, ar trebui măcar luați în considerare și alți factori care pot influența securitatea și ordinea publică: practicile care denaturează comerțul echitabil, limitarea concurenței, lipsa de transparență a investițiilor. Investițiile și politica comercială trebuie să facă parte din politica industrială a UE.

Bruxelles, 19 aprilie 2018.

Președintele
Comitetului Economic și Social European
Luca JAHIER